

Publicerad 2017-11-13 21:10 av BB

Den första efter honom som får röra mig

det börjar alltid likadant

de ställer frågor

jag redan kan svaren på

vi pratar om stjärntecken

vad vi gör om dagarna

hur vi mår

vilka vi känner

resten av kvällen är han i min närhet

vi åker vidare i varsin taxi till samma efterfest

vi delar sängkanten hos en gemensam bekant tills decemberstockholm vaknar

jag trycker lätt på hans axel och klär på mig i hallen

han frågar mig om jag verkligen ska lämna honom

mitt i all denna misär

jag smeker honom på kinden och går

hemma ligger jag först i sängen

sen i badkaret

men mitt hjärta slår hårt

det spänner mellan revbenen

jag skriver att jag inte kan sova

han skriver att jag borde åka hem till honom

hemma hos honom så somnar vi med hans händer på min kropp

först längs min ryggrad

sen min hals

mitt ansikte

sedan över hela mig

jag vaknar med honom bakom mig

säger att det är dags att åka hem

jag försöker pilla under hans yta men det finns inget

inget jag vill ha

i hallen tackar han för sig själv

jag säger att jag hör av mig

displayen lyser upp i trappen
han ska bara veta vilken storm han har startat

den första efter honom som får röra mig
är en 90-talist med glansig uppsyn

och det känns okej

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BB med Poeter.se id #100008 innehar upphovsrätten